A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2006. december 14.*

A C-316/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Högsta domstolen (Svédország) a Bírósághoz 2005. augusztus 16-án érkezett, 2005. augusztus 9-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Nokia Corp.**

és

Joacim Wärdell

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts, Juhász E., K. Schiemann és M. Ilešič (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: svéd.

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Nokia Corp. képviseletében H. Wistam advokat,

– J. Wärdell képviseletében B. Stanghed advokat,

– a Francia Köztársaság képviseletében G. de Bergues és J.-C. Niollet, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében W. Wils és K. Simonsson, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2006. július 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.; a továbbiakban: a rendelet) 98. cikke (1) bekezdésének értelmezésére irányul.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

2 A rendeletnek „A közösségi védjegyoltalom tartalma" címet viselő 9. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A közösségi védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ:

a) a közösségi védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

[...]

(2) Az (1) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

a) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;

[...]

c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;

[...]"

3 A rendeletnek „A bitorlásra vonatkozó nemzeti jogszabályok kiegészítő alkalmazása" címet viselő 14. cikke szerint:

„(1) A közösségi védjegyoltalom joghatásait kizárólag e rendelet rendelkezései szabályozzák. Egyéb kérdésekben a közösségi védjegy bitorlására – a X. cím rendelkezéseivel összhangban – a nemzeti jogszabályoknak a nemzeti védjegy bitorlására irányadó rendelkezéseit kell alkalmazni.

[...]

(3) Az irányadó eljárási szabályokat a X. cím rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni."

4 A rendeletnek „A joghatóság és eljárás a közösségi védjegyekkel összefüggő jogvitákban" címet viselő X. címe a 90–104. cikket tartalmazza.

5 A rendelet 91. cikkének (1) bekezdése és 92. cikkének a) pontja szerint a tagállamok területükön kijelölnek olyan, első- és másodfokon eljáró nemzeti bíróságokat és törvényszékeket, ún. „közösségi védjegybíróságokat", amelyek kizárólagos hatáskörben járnak el a közösségi védjegy bitorlásával és – ha a nemzeti jog arról rendelkezik – a közösségi védjegy bitorlásának kísérletével kapcsolatos perekben.

6 A rendelet 97. cikke szerint:

„(1) A közösségi védjegybíróság e rendelet rendelkezéseit alkalmazza.

(2) Minden olyan kérdésben, amelyről e rendelet nem rendelkezik, a közösségi védjegybíróság nemzeti jogát alkalmazza, nemzetközi magánjogát is ideértve.

(3) Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, a közösségi védjegybíróság a székhelye szerinti államnak azokat az eljárási szabályait alkalmazza, amelyek irányadók a nemzeti védjegyekkel összefüggő azonos tárgyú perekben."

7 A rendelet 98. cikke szerint:

„(1) Ha a közösségi védjegybíróság úgy találja, hogy az alperes a közösségi védjegyet bitorolja, vagy azt megkísérelte, a bíróság – feltéve, hogy nyomós okból ettől el nem

tekint – eltiltja az alperest a közösségi védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától. A közösségi védjegybíróság – nemzeti jogszabályaival összhangban – meghozza továbbá azokat az intézkedéseket, amelyek az említett eltiltás végrehajtását biztosítják.

(2) A közösségi védjegybíróság minden egyéb kérdésben annak a tagállamnak a nemzeti jogát – ideértve nemzetközi magánjogát is – alkalmazza, amelyben a bitorlást elkövették vagy megkísérelték."

A svéd szabályozás

8 A védjegyekről szóló 1960. évi 644. törvény (varumärkeslagen, a továbbiakban: a védjegytörvény) 4. cikke alapján a megkülönböztető megjelölésnek az árun történő elhelyezésére vonatkozó jog magában foglalja azt, hogy a jogosulton kívül más személy nem tüntethet fel gazdasági tevékenysége körében áruin olyan megjelölést, amely összetéveszthetőséget eredményezhet, függetlenül attól, hogy az árut kül- vagy belföldön értékesítik, illetve kívánják értékesíteni, vagy külföldről hozzák be.

9 A védjegytörvény 37. cikke a szándékosan vagy súlyos gondatlanságból elkövetett védjegybitorlás esetére szankciót helyez kilátásba.

10 A védjegytörvény 37.a cikke értelmében a bíróság a védjegyjogosult kérelmére pénzbírság terhe mellett megtilthatja a védjegybitorlás folytatását. A kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy ez a rendelkezés fakultatív jellegű.

11 A védjegytörvény 66. cikke szerint egyrészt a törvény 37. cikke közösségi védjegybitorlás esetében alkalmazható. Másrészt kifejti, hogy a törvény 37.a. cikke akkor alkalmazandó, ha a rendelet nem rendelkezik másként.

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

12 A Nokia Corp. (a továbbiakban: a Nokia) a „mobiltelefonok és ezek kiegészítői" vonatkozásában svéd nemzeti védjegyként és közösségi védjegyként is lajstromozott Nokia szóvédjegy jogosultja.

13 2002-ben J. Wärdell „flash sticker"-eket importált a Fülöp-szigetekről. Ezek olyan öntapadós matricák, amelyeket a mobiltelefonra kell felragasztani, és fénykibocsátó diódájuk villog, ha hívás érkezik.

14 A vámvizsgálat során kiderült, hogy a „flash sticker"-ek egy részén a Nokia védjegy szerepelt, vagy magán az árun, vagy a csomagoláson. Wärdell előadta, hogy a szállító tévedett a szállításnál, és ő erről nem tudott.

15 A Nokia keresetet indított bitorlás miatt a Wärdell ellen a Stockholms tingsrätt előtt, és azt kérte, hogy bírság terhe mellett tiltsák el attól, hogy üzleti tevékenysége során olyan megjelöléseket használjon, amelyek összetéveszthetőek a Nokia svéd és közösségi védjeggyel.

16 A tingsrätt úgy határozott, hogy a bitorlás fennáll. Mivel Wärdell előadta, hogy további „flash sticker"-eket szándékozik behozni, a bíróság úgy ítélte meg, hogy fennáll a további bitorlás veszélye, ezért a keresetben kért pénzbírság terhe mellett kimondta az eltiltást.

17 Wärdell fellebbezése alapján a Svea hovrätt úgy határozott, hogy Wärdell bitorlást követett el, és fennáll annak veszélye, hogy a jövőben ugyanilyen cselekményeket fog elkövetni a Nokia védjegyei vonatkozásában. Mindazonáltal azt állapította meg, hogy mivel Wärdell korábban nem követett el ilyen cselekményeket, és csak gondatlanság róható fel neki, ezért nincsen helye vele szemben a pénzbírság terhe mellett történő eltiltásnak.

18 A Nokia ezután kérelmet nyújtott be a Högsta domstolenhez. Arra hivatkozott, hogy Wärdell pusztán amiatt pénzbírság terhe melletti eltiltásra kötelezhető, mert vitathatatlanul megsértette a védjegyhez fűződő jogát.

19 E körülmények között a Högsta domstolen az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [...] 40/94 tanácsi rendelet 98. cikke (1) bekezdésének első mondatában szereplő »nyomós ok« fogalmát, hogy eszerint ha a bíróság azt állapítja meg, hogy az alperes bitorol egy közösségi védjegyet, az ügy további körülményeitől függetlenül nem tiltja el a védjegybitorlástól, ha úgy ítéli meg, hogy a további bitorlás veszélye nem nyilvánvaló, vagy legalábbis meglehetősen korlátozott?

2) Úgy kell-e értelmezni ezt a fogalmat, hogy eszerint ha a bíróság azt állapítja meg, hogy az alperes bitorolja a közösségi védjegyet, és jóllehet az 1) kérdésben említettek alapján nem indokolt eltekintenie a védjegybitorlástól történő eltiltástól, mégis eltekinthet az eltiltástól azon az alapon, hogy egyértelmű, hogy a további bitorlás a nemzeti jog bitorlásra vonatkozó általános törvényi tilalma hatálya alá tartozik, és a bitorlás szándékos vagy súlyosan gondatlan folytatása esetén az alperes büntetéssel sújtható?

3) Amennyiben a 2) kérdésre adott válasz nemleges, kell-e különös intézkedéseket hozni – az eltiltás mellett például pénzbírságot alkalmazva – az eltiltás betartatása érdekében akkor is, ha egyértelmű, hogy a további bitorlás a nemzeti jog bitorlásra vonatkozó általános törvényi tilalma hatálya alá tartozik, és a bitorlás szándékos vagy súlyosan gondatlan folytatása esetén az alperes büntetéssel sújtható?

4) Amennyiben a 3) kérdésre adott válasz igenlő, vonatkozik-e ez arra az esetre is, ha egy nemzeti védjegy hasonló bitorlása esetében az ilyen intézkedés elfogadásának nem állnának fenn a feltételei?"

Az első kérdésről

20 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra kér választ, hogy a rendelet 98. cikke (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy pusztán az, hogy a további bitorlásnak vagy kísérletének veszélye nem nyilvánvaló, vagy legalábbis meg-

lehetősen korlátozott, olyan nyomós okot jelent-e, amely alapján a közösségi védjegybíróság eltekint az alperes védjegybitorlástól való eltiltásától.

21 A közösségi jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenlőség elvéből az következik, hogy a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó közösségi jogi rendelkezést az egész Közösségben önállóan és egységesen kell értelmezni, figyelembe véve a rendelkezés összefüggéseit és a kérdéses szabályozás célját (lásd többek között a 327/82. sz. Ekro-ügyben 1984. január 18-án hozott ítélet [EBHT 1984., 107. o.] 11. pontját, a C-287/98. sz. Linster-ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-6917. o.] 43. pontját és a C-170/03. sz., Feron-ügyben 2005. március 17-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-2299. o.] 26. pontját).

22 Ez vonatkozik a rendelet 98. cikke (1) bekezdésének első mondatában szereplő „nyomós ok" fogalmára.

23 A rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint „a közösségi védjegy bitorlására – a X. cím rendelkezéseivel összhangban – a nemzeti jogszabályoknak a nemzeti védjegy bitorlására irányadó rendelkezéseit kell alkalmazni."

24 Azonban egyrészt ez a tagállamok nemzeti jogára történő utalás – ahogyan ezt a „X. cím rendelkezéseivel összhangban" kitétel is jelzi – nem zárja ki azt, hogy a közösségi jogalkotó bizonyos számú olyan szabályt alkosson, amely egységesen szabályozza a közösségi védjegyek bitorlását.

25 Másrészt ahogyan az a második preambulumbekezdésből is következik, a rendelettel létrehozott közösségi védjegyrendszer többek között azt célozza meg, hogy a vállalkozások „a Közösség területének egészére kiterjedő hatályú, egységes oltalmat élvező közösségi védjegyet" szerezhessenek.

26 A közösségi védjegyek oltalma céljából be kell tartatni a közösségi védjegyek bitorlásától való eltiltást.

27 Ha azonban a „nyomós ok" fogalmát eltérően kellene értelmezni az egyes tagállamokban, akkor ugyanazok a körülmények bizonyos tagállamokban okot adhatnának a védjegybitorlástól vagy annak kísérletétől történő eltiltásra, míg más tagállamokban nem. Ennélfogva a közösségi védjegyek számára biztosított oltalom nem lenne egységes a Közösség területének egészén.

28 A „nyomós ok" fogalmát tehát egységesen kell értelmezni a közösségi jogrendben.

29 E tekintetben először azt kell megállapítani, hogy az egyes nyelvi változatokban a rendelet 98. cikke (1) bekezdésének első mondata felszólításként hangzik (lásd többek között spanyolul: „dictará providencia para prohibirle", németül: „verbietet", angolul: „shall [...] issue an order prohibiting", franciául: „rend [...] une ordonnance lui interdisant", olaszul: „emette un'ordinanza vietandogli", és hollandul: „verbiedt").

30 Fő szabályként az következik, hogy a közösségi védjegybíróságnak el kell tiltania az alperest a közösségi védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő

cselekmények folytatásától, és így a „nyomós okból ettől el nem tekint" kifejezést – amely tehát a rendelkezés szövege alapján egyértelműen eltérést enged ezen kötelezettség alól (lásd többek között spanyolul: „[n]o habiendo", németül: „sofern [...] nicht [...] entgegenstehen", angolul: „unless there are", franciául: „sauf s'il y a", olaszul: „a meno que esistano", hollandul: „tenzij er [...] zijn") – megszorítóan kell értelmezni.

31 Másodszor, a rendelet 98. cikkének (1) bekezdése a rendelet által kitűzött, a közösségi védjegyek Közösségen belüli oltalmára irányuló cél eléréséhez szükséges rendelkezést tartalmaz.

32 Mint ahogyan azt a főtanácsnok indítványa 24. pontjában hangsúlyozta, ha az alperesnek a közösségi védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától való eltiltása attól a feltételtől függne, hogy a további ilyen cselekmények veszélye nyilvánvaló vagy korlátlan, akkor a felperesnek valószínűleg bizonyítania kellene ennek a veszélynek a fennállását. Nehéz lenne az alperes lehetséges jövőbeni magatartására vonatkozóan bizonyítékot hozni, és ez megakadályozhatná a közösségi védjegyoltalom kizárólagos tartalmának érvényesülését.

33 Harmadszor, ahogyan a jelen ítélet 25. pontja is kiemeli, a közösségi védjegyek oltalmának egységesnek kell lennie a Közösség területén.

34 Az az értelmezés, miszerint az alperesnek a közösségi védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától való eltiltása attól a feltételtől függ, hogy nyilvánvaló vagy korlátlan annak veszélye, hogy az alperes további ilyen cselekményeket követ el, azt eredményezné, hogy a közösségi védjegy oltalmának terjedelme bíróságok, sőt eljárások szerint változna aszerint, melyik hogyan értékeli ezt a veszélyt.

35 Az előző megállapítások nyilvánvalóan nem zárják ki azt, hogy a közösségi védjegybíróságok nem tiltják el az alperest akkor, ha azt állapítják meg, hogy lehetetlen részéről a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatása. Ez különösen akkor áll fenn, ha ezen cselekmények elkövetése után a bitorolt védjegy jogosultjával szemben kérelmet nyújtottak be, és ez a jogai megszűnéséhez vezetett.

36 Az első kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a rendelet 98. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy pusztán az, hogy a további bitorlásnak vagy kísérletének veszélye nem nyilvánvaló, vagy legalábbis meglehetősen korlátozott, nem jelent olyan nyomós indokot, amely alapján a közösségi védjegybíróság eltekint az alperes védjegybitorlástól való eltiltásától.

A második kérdésről

37 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra kér választ, hogy úgy kell-e értelmezni a rendelet 98. cikkének (1) bekezdését, hogy az a körülmény, hogy a nemzeti jog kimondja a közösségi védjegy bitorlásának általános törvényi tilalmát, és lehetővé teszi a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő, szándékos vagy súlyosan gondatlan cselekmények folytatásának büntetőjogi szankcionálását, olyan nyomós indokot jelent-e, amely alapján a közösségi védjegybíróság eltekint az alperes védjegybitorlástól való eltiltásától.

38 Először, mint az a közösségi jogalkotónak a rendelet 98. cikke (1) bekezdésének első mondatában található szóhasználatából következik (lásd többek között spanyolul: „razones especiales", németül: „besondere Gründe", angolul: „special reasons", franciául: „raisons particulières", olaszul: „motivi particolari" és hollandul: „speciale redenen"), a „nyomós ok" fogalma az adott ügy tényállásához kapcsolódik.

39 Az a körülmény, hogy valamely tagállam jogalkotása a védjegybitorlás általános törvényi tilalmát írja elő, és lehetővé teszi a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásának büntetőjogi szankcionálását, nem tekinthető jellemzőnek valamennyi, az adott tagállam közösségi védjegybírósága elé terjesztett, védjegybitorlás vagy annak kísérlete miatt indított kereset esetében.

40 Ráadásul a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény (WTO-Egyezmény) 1. C) mellékletében szereplő, az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében az 1994. december 22-i 94/800/EK határozattal (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) jóváhagyott, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonzatairól szóló megállapodás (TRIPS-megállapodás) 44. cikkének (1) bekezdése és 61. cikke alapján a szellemi tulajdonjogok megsértésének eseteire valamennyi tagállam köteles polgári és büntetőjogi szankciókat biztosítani, ideértve az eltiltást is. Az tehát, hogy ilyen szankciók léteznek a nemzeti jogban, nem jelenthet nyomós okot a rendelet 98. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében.

41 Másodszor, ha a rendelet 98. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében nyomós oknak kell tekinteni azt a körülményt, hogy valamely tagállam jogalkotása a védjegybitorlás általános törvényi tilalmát írja elő, és lehetővé teszi a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásának büntetőjogi

szankcionálását, azon, e rendelkezéssel kimondott alapelv alkalmazása, miszerint a közösségi védjegybíróság bizonyos kivétellel eltiltja az alperest a közösségi védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától, az alkalmazandó nemzeti jog tartalmától függ.

42 Annak a tagállamnak a közösségi védjegybíróságai, amely a védjegybitorlás általános törvényi tilalmát írja elő, és lehetővé teszi az ilyen cselekmények folytatásának büntetőjogi szankcionálását, automatikus mentességet kapnának tehát az alól, hogy eltiltsák az alperest a szóban forgó cselekmények folytatásától, tekintet nélkül az egyes ügyek tényállásbeli sajátosságaira, és így a rendelet 98. cikkének (1) bekezdése nem érvényesülne ennek a tagállamnak a területén.

43 Ez a következmény nem lenne összeegyeztethető sem a közösségi jog elsődlegességének elvével, sem egységes alkalmazásának követelményével.

44 Végül ahogyan a Nokia és a francia kormány, valamint a főtanácsnok indítványa 33. és 34. pontjában előadta, a nemzeti jognak a védjegybitorlásra vonatkozó általános tilalma és védjegybitorlás esetén a büntetőjogi szankció kilátásba helyezése nem annyira elrettentő hatású, mint az alperes kifejezett eltiltása az ilyen cselekmények folytatásától az ennek betartását megfelelően biztosító intézkedések együttes alkalmazásával, végrehajtható bírósági határozattal elrendelve. Kifejezett eltiltás hiányában így a bitorolt védjegy tartalma nem részesülhet hasonló oltalomban.

45 A második kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy úgy kell értelmezni a rendelet 98. cikkének (1) bekezdését, hogy az a körülmény, hogy a nemzeti jog kimondja a közösségi védjegy bitorlásának általános törvényi tilalmát, és lehetővé teszi a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő, szándékos vagy súlyosan

gondatlan cselekmények folytatásának büntetőjogi szankcionálását, nem jelent olyan nyomós indokot, amely alapján a közösségi védjegybíróság eltekint az alperes védjegybitorlástól való eltiltásától.

A harmadik kérdésről

46 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra kér választ, hogy úgy kell-e értelmezni a rendelet 98. cikkének (1) bekezdését, hogy az alperest közösségi védjegy bitorlásától vagy annak kísérletétől eltiltó közösségi védjegybíróságnak a nemzeti jogszabálynak megfelelően az eltiltás betartatása érdekében akkor is meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket, ha a nemzeti jogszabály a közösségi védjegy bitorlásának általános tilalmát írja elő, és lehetővé teszi a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő, szándékos vagy súlyosan gondatlan cselekmények folytatásának büntetőjogi szankcionálását.

47 E tekintetben hangsúlyozni kell egyrészt, hogy a rendelet 98. cikke (1) bekezdésének első mondata felszólítást fogalmaz meg (lásd többek között spanyolul: „adoptará las medidas", németül: „trifft [...] die [...] Maßnahmen", angolul: „shall [...] take [...] measures", franciául: „prend [...] les mesures", olaszul: „[p]rende le misure" és hollandul: „treft [...] maatregelen").

48 Másrészt a védjegybitorlás vagy annak kísérlete folytatásától való eltiltásra vonatkozó, a rendelet 98. cikkének (1) bekezdésében foglalt kötelezettséggel ellentétben, amelynél „nyomós ok" esetén lehetőség van eltérésre, az eltiltás betartatása érdekében megfelelő intézkedések meghozatalára irányuló, ugyanezen rendelkezés második mondatában foglalt kötelezettség nem enged kivételt.

49 Következésképpen amennyiben valamely tagállam közösségi védjegybírósága eltiltja az alperest a védjegybitorlás vagy annak kísérlete folytatásától, úgy köteles meghozni azon, a tagállami jogszabályokban foglalt intézkedéseket, amelyek alkalmasak az eltiltás betartatására.

50 Ez az értelmezés a rendelet 98. cikkének (1) bekezdésében foglalt, a közösségi védjegyoltalom tartalmára irányuló célkitűzésnek is megfelel.

51 Ahogyan az a második kérdésre adott válaszból következik, az a körülmény, hogy a nemzeti jog kimondja a közösségi védjegy bitorlásának általános törvényi tilalmát, és lehetővé teszi a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő, szándékos vagy súlyosan gondatlan cselekmények folytatásának büntetőjogi szankcionálását, nem jelent mentességet a közösségi védjegybíróságok számára az alól, hogy eltiltsák az alperest az ilyen cselekmények folytatásától.

52 Következésképpen ugyanez a körülmény az alól sem jelent mentességet, hogy a közösségi védjegybíróságok a nemzeti jognak megfelelően olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek alkalmasak az eltiltás betartatására.

53 A harmadik kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a rendelet 98. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alperest közösségi védjegy bitorlásától vagy annak kísérletétől eltiltó közösségi védjegybíróságnak a nemzeti jogszabálynak megfelelően az eltiltás betartatása érdekében akkor is meg kell hoznia a megfelelő

intézkedéseket, ha a nemzeti jogszabály a közösségi védjegy bitorlásának általános tilalmát írja elő, és lehetővé teszi a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő, szándékos vagy súlyosan gondatlan cselekmények folytatásának büntetőjogi szankcionálását.

A negyedik kérdésről

54 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kér választ, hogy úgy kell-e értelmezni a rendelet 98. cikkének (1) bekezdését, hogy az alperest közösségi védjegy bitorlásától vagy annak kísérletétől eltiltó közösségi védjegybíróságnak a nemzeti jogszabálynak megfelelően az eltiltás betartatása érdekében akkor is meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket, ha ezeket az intézkedéseket a nemzeti jogszabály alapján nem lehetne meghozni a nemzeti védjegyek hasonló bitorlása esetében.

55 A második és a harmadik kérdésre adott válaszból az következik, hogy a közösségi jogalkotó a közösségi védjegybíróságokat egyrészt arra kötelezi, hogy nyomós ok hiányában tiltsák el az alperest a közösségi védjegy bitorlásának vagy annak kísérletének folytatásától, másrészt hogy az eltiltás betartatása érdekében hozzák meg a megfelelő intézkedéseket.

56 A rendelet 14. cikkének (1) bekezdése értelmében „a közösségi védjegy bitorlására – a X. cím rendelkezéseivel összhangban – a nemzeti jogszabályoknak a nemzeti védjegy bitorlására irányadó rendelkezéseit kell alkalmazni."

57 Így a rendelet 98. cikke (1) bekezdésének második mondatában hivatkozott intézkedések jellegét az eljáró közösségi védjegybíróság szerinti tagállam nemzeti joga határozza meg, mint ahogyan ez az említett rendelkezés nemzeti jogszabályra való kifejezett utalásából is következik. E tekintetben, ahogyan ezt a főtanácsnok indítványa 42. pontjában is kiemelte, a tagállamnak kell saját nemzeti jogában a közösségi védjegy bitorlása vagy annak kísérlete folytatásának megakadályozása érdekében hatékony intézkedéseket megállapítania.

58 A közösségi jogalkotó viszont azáltal, hogy általánosan kötelezi a közösségi védjegybíróságokat arra, hogy védjegybitorlás vagy annak kísérlete folytatásától való eltiltás esetén ilyen intézkedéseket hozzanak, kizárja annak lehetőségét, hogy a tagállamok nemzeti joga az említett intézkedések elrendelését további feltételektől tegye függővé.

59 Ennélfogva a rendelet 98. cikke (1) bekezdésének második mondatát úgy kell értelmezni, hogy közösségi védjegy bitorlása vagy annak kísérlete folytatásától történő eltiltás betartatására alkalmas, a nemzeti jogban található intézkedések végrehajtási feltételeit illetően nem utal a nemzeti jogra, de előírja azt, hogy közösségi védjegy bitorlása vagy annak kísérlete folytatásától történő eltiltás esetében nyomban rendeljék el ezeket az intézkedéseket. Ebből többek között az következik, hogy a közösségi védjegybíróságok az alkalmazandó nemzeti jogban foglalt végrehajtási feltételekre tekintet nélkül kötelesek ilyen intézkedéseket hozni.

60 Ha ez nem így lenne, nem valósulna meg azon, a rendelet 98. cikkének (1) bekezdésében foglalt célkitűzés, hogy a közösségi védjegyeket a Közösség területének egészében egységes oltalomban kell részesíteni a bitorlással szemben. A

védjegybitorlás vagy annak kísérlete folytatásától való eltiltás nem rendelkezne jelentős elrettentő hatással, ha nem járna együtt olyan intézkedésekkel, amelyek alkalmasak a betartatására.

61 Azonos tényállás mellett annak sincsen tehát jelentősége, ha a nemzeti jog nem teszi lehetővé, hogy a nemzeti védjegy bitorlásának folytatásától való eltiltás esetén a nemzeti bíróságok ilyen intézkedéseket rendeljenek el. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL L 40., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) harmonizálta ugyan a nemzeti védjegyoltalmak tartalmát, de a betartatásukra irányuló jogi eszközöket nem.

62 A negyedik kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a rendelet 98. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alperest közösségi védjegy bitorlásától vagy annak kísérletétől eltiltó közösségi védjegybíróságnak a nemzeti jogszabálynak megfelelően az eltiltás betartatása érdekében akkor is meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket, ha ezeket az intézkedéseket a nemzeti jogszabály alapján nem lehetne meghozni a nemzeti védjegyek hasonló bitorlása esetében.

A költségekről

63 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet 98. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy pusztán az, hogy a további bitorlásnak vagy kísérletének veszélye nem nyilvánvaló, vagy legalábbis meglehetősen korlátozott, nem jelent olyan nyomós indokot, amely alapján a közösségi védjegybíróság eltekint az alperes védjegybitorlástól való eltiltásától.**

2) **A 40/94 rendelet 98. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az a körülmény, hogy a nemzeti jog kimondja a közösségi védjegy bitorlásának általános törvényi tilalmát, és lehetővé teszi a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő, szándékos vagy súlyosan gondatlan cselekmények folytatásának büntetőjogi szankcionálását, nem jelent olyan nyomós indokot, amely alapján a közösségi védjegybíróság eltekint az alperes védjegybitorlástól való eltiltásától.**

3) **A 40/94 rendelet 98. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alperest közösségi védjegy bitorlásától vagy annak kísérletétől eltiltó közösségi védjegybíróságnak a nemzeti jogszabálynak megfelelően az eltiltás betartatása érdekében akkor is meg kell hoznia a megfelelő**

intézkedéseket, ha a nemzeti jogszabály a közösségi védjegy bitorlásának általános tilalmát írja elő, és lehetővé teszi a védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő, szándékos vagy súlyosan gondatlan cselekmények folytatásának büntetőjogi szankcionálását.

4) **A 40/94 rendelet 98. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alperest közösségi védjegy bitorlásától vagy annak kísérletétől eltiltó közösségi védjegybíróságnak a nemzeti jogszabálynak megfelelően az eltiltás betartatása érdekében akkor is meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket, ha ezeket az intézkedéseket a nemzeti jogszabály alapján nem lehetne meghozni a nemzeti védjegyek hasonló bitorlása esetében.**

Aláírások